

2. 5. 2007

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Co vše také může být částí podniku

I když ohledně definice části podniku (§ 67a obchodního zákoníku) už toho bylo řečeno a napsáno hodně, ještě stále není zcela jasné, co se pod tímto pojmem skutečně skrývá. Zakonodárce totiž ponechal zcela na úvaze soudu, co tvoří část podniku a současná teorie i praxe se s touto situací vypořádává po svém.

Jak tedy vykládat pojem části podniku, spíše restriktivně, s odkazem na §487, který definuje část podniku jako samostatnou organizační složku, či naopak extenzivně? Pokud se domníváte, že váš názor je příliš odvážný, zkuste se podívat na problém ve světle evropské právní úpravy a rozsudků evropského soudního dvora, které jsou mimochodem závazné i pro ČR.

Za zmínku stojí směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12 března 2001 (nahrazující obdobnou směrnicí 77/187/EEC), o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodu podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů. Tato směrnice, ačkoli je určena především k ochraně práv zaměstnanců při převodu zaměstnavatele nebo jeho části na jiný subjekt, stanoví také definici podniku a jeho části coby hospodářskou jednotku, která si zachovává svou identitu, jednotku považovanou za organizované seskupení prostředků, jehož cílem je vykonávat hospodářskou činnost jako činnost hlavní nebo doplňkovou. Na tuto směrnici navazuje několik rozsudků ESD, které se nebojí vykládat v rámci ochrany práv zaměstnanců část podniku velice extenzivně.

Příkladem uveďme rozsudek ESD ve věci Abler C- 340/01 ze dne 20. listopadu 2003. Případ se týká rakouské společnosti Sanrest, která provozovala cateringové služby pro nemocnici v jejich prostorách na základě smlouvy o poskytování služeb (out-sourcing). Následně nemocnice tuto smlouvu vypověděla a jeden poskytovatel služeb byl nahrazen jiným – společností Sodexho. Tento nástupce odmítl převzít zaměstnance předchozího poskytovatele, kteří se následně obrátili s žalobou na soud. V řízení o předběžné otázce ESD rozhodoval, zda lze skutkový stav kvalifikovat jako převod podniku. ESD dospěl k závěru, že výše zmíněná směrnice zajišťuje kontinuitu pracovněprávního vztahu v předmětném podniku, a to bez ohledu na změnu jeho vlastnické struktury. Směrnice je proto aplikovatelná rovněž v případě, kdy (i) mezi převodcem a nabyvatelem podniku (zde Sanrest a Sodexho) není žádný právní vztah, takový převod se tudíž může uskutečnit i prostřednictvím třetí osoby (zde zmíněná nemocnice) a (ii) bez ohledu na to, zda došlo k převodu hmotného majetku, který byl pro předmětnou činnost používán.

Ještě překvapivěji vyznívá rozhodnutí ESD ve věci C-392/92 Christel Schmidt vs. Spar- und Leihkasse. Paní Schmidtová byla zaměstnaná v bance jako uklízečka. Z důvodů rekonstrukce budovy banky, banka propustila paní Schmidtovou a měla v úmyslu svěřit čisticí práce firmě Spiegelblank, která již prováděla čisticí práce v ostatních prostorách banky. Spiegelblank nabídl paní Schmidtové zaměstnání za vyšší mzdu, avšak paní Schmidtová nabídku odmítla, protože dle jejích propočtů by z důvodu úklidu většího prostoru byla hodinová mzda nižší. Paní Schmidtová podala žalobu proti svému propuštění, následně pak Vyšší soud pro pracovně právní spory podal ESD předběžnou otázku ohledně směrnice 77/187/EEC (předchůdkyni výše zmiňované směrnice), zda lze provoz úklidu pokládat za část podniku a pokud ano, zda to platí i v případě, kdy je předmětný úkol (úklid) zajišťován jediným zaměstnancem a součástí převodu nebyla žádná jiná aktiva. ESD v této souvislosti

rozhodl, že (i) o převod části podniku šlo, (ii) není podstatné, že se nejedná o zajišťování hlavní hospodářské činnosti nýbrž o činnost zcela podpůrnou, jakým úklid provozovny bezesporu je (tato skutečnost je již v dikci současně platné směrnice, viz výše), dále (iii) není podstatné, že danou činnost zajišťuje pouze jedna osob, a konečně (iv) skutečnost, že nebyla převedena žádná hmotná aktiva, nebrání v kvalifikaci předmětné operace jako převod podniku či jeho části.

Jak je to tedy s výkladem části podniku Evropským soudním dvorem? Nenaplnuje se zde rčení, že účel světlí prostředky a pro ochranu zaměstnance lze flexibilně definovat část podniku téměř jakkoli?

Je jisté, že evropská judikatura je v definici podniku a jeho části mnohem benevolentnější než judikatura českých soudů. Avšak při úvaze o možnosti použitelnosti judikatury ESD je nutné vzít v úvahu účel, který sleduje § 67a a zmíněná směrnice, jenž je v obou případech odlišný. Ustanovení § 67a sleduje, aby o zásadních věcech v životě obchodní společnosti, jakými bezesporu převod podniku nebo jeho části jsou, rozhodovali společníci či akcionáři, zatímco cílem směrnice 2001/23/ES je ochrana zaměstnanců. Proto je určitá opatrnost namístě.

Irena Galoczová
[WEINHOLD LEGAL](#)

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Jak nastavit smlouvy s dodavateli podle nové právní úpravy kybernetické bezpečnosti?](#)
- [Jak soutěžní právo reaguje na pohlcování startupů technologickými giganty aneb fenomén vražedných akvizic](#)
- [Žaloba na fair exit vůči společníkům s. r. o. jednajícím ve shodě](#)
- [Reklamace vad stavby](#)
- [Hodnotící dotazníky jako obchodní sdělení v kontrolním plánu ÚOOÚ pro rok 2026](#)
- [Konec „severních ateliérů“? Nový stavební zákon otevírá dveře k rekolaudaci ubytovacích jednotek na plnohodnotné byty](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 33.: Prevence střetu zájmů \(jednatel x společnost\)](#)
- [Jak se vyhnout zákazu a postihu dohod o určování cen pro další prodej?](#)
- [Střet zájmů členů volených orgánů obchodních korporací: pravidla, proces a následky](#)
- [Nová „tlačítková“ povinnost pro e-shopy](#)
- [Digital Omnibus: Revoluce v datech, nebo jen nová zátěž pro podnikatele?](#)